

T den TEN VÁNOČNÍ ČAS

ze Slovácka

Ten vá - noč - ní čas, doč - ka - li sme zas,
ftáč - ky v o - bla - cích zpí - va - jú, pas - tuš - ko - vé vy - tru - bu - jú,
co to no - vé - ho, ne - slý - cha - né - ho?

1. Ten vánoční čas
dočkali sme zas,
ftáčky v oblacích zpívajú,
pastuškové vytrubujú,
co nového,
neslýchaného?

4. Verunka běží,
už je u dverí,
nese smetánky skleničku,
hrudku másla na kašičku,
by sa napapál,
aby neplakál.

2. Narodil sa nám
Ježiš, Bůh a Pán,
nemá žádněj poduščičky
ani chatrněj pléncičky,
tak je zrozený
na ten svět bídný.

5. Janičku, pospěš
a do lesa běž,
dones drvíčka suchého,
ohřít Ježíška malého,
nech nemre zimú
s matičkú milú.

3. A vy, děvčátka
a pacholátka,
zejděte sa velcí, malí,
neste Ježíškovi dary,
co která máte,
jemu poneste.

6. Bětuško zlostná,
lchkomyslná,
nechtěla si ráno stati,
Ježíškovi dary dati,
potom sa nevďáš,
šak to uhlídáš!

F du

TÁ KULHAVÁ KATEŘINA

z Slovácka

Tá kul - ha - vá Ka - te - řin - ka, šu - py šup, vej - ce ne - se,
jde u - bo - žát - ko po le - dě, ce - lá se zi - mou tře - se.
A když při - šla před jes - lič - ky, sem tam se o - hlé - da - la,
skl - la se jí chro - má no - ha, na va - jič - ka u - pad - la.

verš ha

1. Tá kulhavá Kateřinka,
šupy šup, vejce nese,
jde ubožátko po ledě,
celá se zimou třese.
A když přišla před jesličky,
sem tam se ohlédala,
sklzlá se jí chromá noha,
na vajíčka upadla.
2. Céra pana perníkáře
co nejraněji stala,
teho nejdražšího medu
do skléněčky nabrala.
Něsla ten med Ježiškovi,
by si na něm pochutnál,
a než přišla před jesličky,
pes jí ten med vylízal.
3. Apolénka řezníková
smažila itrničku,
malinkému Ježiškovi
na železném randlíčku.
A když přišla před jesličky,
sem tam se ohlédala,
pes jí popad itrničku,
ubožátko plakala.